

31990L0425

18.8.1990

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 224/29

DIREKTIVA SVETA**z dne 26. junija 1990****o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi**

(90/425/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker mora Skupnost sprejeti ukrepe, ki bodo omogočili postopno vzpostavitev notranjega trga do 31. decembra 1992;

ker usklajeno delovanje skupne ureditve trga za živali in proizvode živalskega izvora vključuje odpravo zootehničnih in veterinarskih ovir pri razvoju trgovine znotraj Skupnosti z zadevnimi živalmi in proizvodi; ker je prost pretok živali in kmetijskih proizvodov s tega vidika temeljna značilnost skupne ureditve trgov in mora omogočiti racionalni razvoj kmetijske proizvodnje in optimalno uporabo proizvodnih dejavnikov;

ker se na področju veterine pregledi, katerih cilj je varovanje javnega zdravja in zdravstvenega varstva živali, trenutno opravljajo na mejah;

ker je temeljni cilj zagotoviti, da se veterinarski pregledi izvajajo samo v odpremnih krajih; ker doseganje tega cilja vključuje usklajevanje osnovnih zahtev v zvezi zdravstvenim varstvom živali;

ker je treba zaradi vzpostavitve notranjega trga, dokler ta cilj ni dosežen, dati večji pomen pregledom, ki se izvajajo na kraju porekla, in organiziranju tistih pregledov, ki se lahko izvajajo na namembnem kraju; ker takšna rešitev povzroči opustitev veterinarskih pregledov na notranjih mejah Skupnosti, in ker v tem smislu obstaja tehten razlog za ohranitev zdravstvenega spričevala ali identifikacijskega dokumenta, kakor predvidevajo pravila Skupnosti;

ker ta rešitev pomeni večje zaupanje v veterinarske preglede, ki jih izvaja država porekla, zlasti z vzpostavitvijo sistema za hitro izmenjavo informacij; ker mora država članica porekla zagotoviti, da se tovrstni veterinarski pregledi izvajajo na ustrezen način;

ker se veterinarski pregledi v namembni državi lahko izvajajo s pregledi na kraju samem v namembnem kraju; ker pa se v primeru utemeljenega suma o nepravilnostih veterinarski pregledi lahko izvajajo, medtem ko so blago in živali v tranzitu, in ker je na področjih, ki niso usklajena, mogoče ohraniti karanteno;

ker je treba urediti, kako je treba ukrepati, kadar veterinarski pregled razkrije nepravilnosti v zvezi s pošiljko;

ker je treba sprejeti določbo glede postopka za reševanje sporov, do katerih lahko pride v zvezi s pošiljkami iz gospodarstva, centra ali organizacije;

ker je treba sprejeti določbo za ukrepe zaščite; ker mora biti na tem področju, zlasti zaradi učinkovitosti, odgovorna najprej država članica porekla; ker mora imeti Komisija možnost hitro ukrepati, zlasti z obiski na kraju samem in s sprejetjem ukrepov, ki ustrezajo okoliščinam;

ker morajo pravila, določena s to direktivo, da bi bila učinkovita, zajeti vse živali in proizvode, za katere veljajo veterinarske zahteve v trgovini med državami članicami ES;

ker pa morajo zaradi trenutnega stanja usklajenosti in do sprejetja pravil Skupnosti živali in proizvodi, za katere ne veljajo usklajena pravila, izpolnjevati zahteve namembne države, če so slednje v skladu s členom 36 Pogodbe;

ker je treba zgoraj opredeljena pravila uporabljati za zootehnične preglede;

ker je treba določbe obstoječih direktiv prilagoditi novim pravilom, določenim v tej direktivi;

ker je treba ta pravila ponovno proučiti pred koncem leta 1993;

ker je treba Komisijo pooblastiti, da sprejme ukrepe za izvajanje te direktive; ker je treba namen treba določiti postopke za tesno in

⁽¹⁾ UL C 225, 31.8.1988, str. 4.

⁽²⁾ UL C 326, 19.12.1988, str. 28.

⁽³⁾ UL C 56, 6.3.1989, str. 20.

učinkovito sodelovanje med Komisijo in državami članicami v okviru Stalnega veterinarskega odbora,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Države članice zagotovijo, da se veterinarski pregledi živih živali in proizvodov, zajetih v direktivah, naštetih v Prilogi A, ali pri tistih iz prvega odstavka člena 21, in namenjenih trgovanju, brez poseganja v člen 7 ne izvajajo več na mejah, temveč v skladu s to direktivo.

Države članice zagotovijo tudi, da za preglede zootehničnih dokumentov veljajo kontrolna pravila, ki jih določa ta direktiva.

Ta direktiva ne vpliva ne na kontrolo dobrobiti živali med prevozom ne na preglede, ki se izvajajo kot del nalog, ki jih na na nediskriminatoren način izvajajo organi, pristojni za splošno izvajanje zakonov v državi članici.

Člen 2

V tej direktivi:

1. „veterinarski pregled“ pomeni vsak fizični pregled in/ali upravno formalnost, ki velja za živali ali proizvode iz člena 1 in katerega neposredni ali drug namen je varovanje javnega zdravja ali zdravstvenega varstva živali;
2. „zootehnični pregled“ pomeni vsako fizično in/ali upravno formalnost, ki velja za živali, zajete v direktivah iz oddelka II Priloge A, in ki je namenjena za neposredno ali posredno izboljšanje pasem;
3. „trgovina“ pomeni trgovino med državami članicami v smislu člena 9(2) Pogodbe;
4. „gospodarstvo“ pomeni kmetijski obrat ali prostore trgovca v smislu veljavnih nacionalnih predpisov, ki je na ozemlju države članice in na katerem imajo ali redno redijo živali iz Priloge A in B, razen kopitarjev, in gospodarstvo v smislu člena 2(a) Direktive Sveta 90/426/EGS z dne 26. junija 1990 o pogojih zdravstvenega varstva živali za premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav ⁽¹⁾;
5. „center ali organizacija“ pomeni vsako podjetje, ki proizvaja, hrani, obdeluje ali trguje s proizvodi iz člena 1;

6. „pristojni organ“ je osrednji organ države članice, pristojen za izvajanje veterinarskih ali zootehničnih pregledov, ali drugi organ, kateremu je ta organ poveril navedeno pristojnost;
7. „uradni veterinar“ pomeni veterinarja, ki ga določi pristojni organ.

POGLAVJE I

Pregledi pri poreklu

Člen 3

1. Države članice zagotovijo, da se trguje le z živalmi in proizvodi iz člena 1, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) živali in proizvodi iz Priloge A morajo izpolnjevati zahteve ustreznih direktiv, naštetih v Prilogi, živali in proizvodi iz Priloge B pa morajo izpolnjevati zahteve zdravstvenega varstva živali namembne države članice;
- (b) prihajati morajo z gospodarstev, iz centrov ali organizacij, ki so predmet rednih veterinarskih pregledov v skladu z odstavkom 3;
- (c) po eni strani morajo biti označene v skladu z zahtevami pravil Skupnosti in po drugi strani morajo biti registrirane na takšen način, da je mogoče izslediti gospodarstvo, center ali organizacijo porekla ali tranzita; o nacionalnih sistemih identifikacije ali registracije je treba obvestiti Komisijo v treh mesecih od datuma uradne objave te direktive.

Države članice morajo pred 1. januarjem 1993 sprejeti ustrezne ukrepe, ki zagotovijo, da se sistemi identifikacije in registracije, ki se uporabljajo v trgovini med državami članicami ES, razširijo na gibanje živali na njihovem ozemlju;

- (d) kadar se prevažajo, jih morajo spremljati zdravstvena spričevala in/ali drugi dokumenti v smislu direktiv iz Priloge A, za druge živali in proizvode pa v smislu predpisov namembne države članice;

Ta spričevala ali dokumenti, ki jih je izdal uradni veterinar, pristojen za gospodarstvo, center ali organizacijo porekla, in v primeru dokumentov, ki jih zahteva zootehnična zakonodaja iz oddelka II Priloge A, pristojni organ, morajo spremljati žival, živali in proizvode do njenega/njihovega/njenih/njihovih namembnega/(-ih) kraja(-ev);

- (e) dovzetne živali ali proizvodi dovzetnih živali ne smejo izvirati;

⁽¹⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 42.

- (i) z gospodarstev, iz centrov ali organizacij, območij ali regij, za katere veljajo omejitve, določene v skladu s pravili Skupnosti, kjer je to primerno, za zadevne živali ali proizvode iz zadevnih živali zaradi suma, izbruha ali prisotnosti bolezni iz Priloge C ali zaradi izvajanja ukrepov zaščite;
- (ii) z gospodarstva, iz centra, organizacije, območja ali regije, kjer veljajo uradne omejitve zaradi suma, izbruha ali prisotnosti bolezni, razen tistih iz Priloge C, ali zaradi izvajanja ukrepov zaščite;
- (iii) kadar so namenjeni za gospodarstva, centre ali organizacije v državah članicah, ki so prejela jamstva v skladu s členom 9 Direktive 64/432/EGS ali drugimi enakovrednimi pravili Skupnosti, ki so bila ali še bodo sprejeta v državi članici, za katero zakonodaja Skupnosti priznava, da je na celotnem ozemlju ali na delu svojega ozemlja boleznih prosta, z gospodarstva, ki ne daje jamstev, ki jih zadevna država članica lahko zahteva za bolezni, razen za tiste iz Priloge C;
- (iv) z gospodarstva, iz centra ali organizacije in po potrebi z dela ozemlja, ki ne daje predvidenih dodatnih jamstev, kadar so namenjeni za državo članico ali za del ozemlja države članice, ki so ji dana dodatna jamstva v skladu s členom 9 Direktive 64/432/EGS ali v skladu z drugimi enakovrednimi pravili Skupnosti, ki so bila ali še bodo sprejeta.
- Pristojni organ države porekla zagotovi pred izdajo spričevala ali spremnega dokumenta, da gospodarstva, centri ali organizacije izpolnjujejo pogoje iz te točke;

- (f) kadar prevoz vključuje več namembnih krajev, je treba živali in proizvode uvrstiti v toliko pošiljk, kolikor je namembnih krajev. Vsako pošiljko morajo spremljati spričevala in/ali dokumenti iz (d);
- (g) kadar so živali in proizvodi iz direktiv v Prilogi A, ki ustrezajo pravilom Skupnosti, namenjeni za izvoz v tretjo državo preko ozemlja druge države članice, mora ostati prevoz — razen v nujnih primerih, ki jo dopusti pristojni organ, da se zagotovi dobrobit živali — pod carinskim nadzorom vse do točke izhoda z ozemlja Skupnosti, v skladu s podrobnimi predpisi, ki jih določijo Komisija, ki deluje po postopku iz člena 18 ali po potrebi iz člena 19.

V primeru živali in proizvodov, ki ne ustrezajo pravilom Skupnosti, ali živali in proizvodov iz Priloge B, pa je tranzit mogoč le v primeru, če ga je izrecno dovolil pristojni organ tranzitne države članice.

2. Države članice zagotovijo tudi:

- da se živali in proizvodi iz člena 1, ki bi jih bilo treba morda zaklati v okviru nacionalnega programa za izkoreninjenje bolezni, ki jih ni v Prilogi C, ne odprejijo na ozemlje druge države članice;
- da se živali in proizvodi iz Priloge A ali živali in proizvodi iz Priloge B ne odprejijo na ozemlje druge države članice, če jih ni mogoče tržiti na njihovem lastnem ozemlju zaradi razlogov v zvezi z javnim zdravstvom ali zdravstvenim varstvom živali, ki jih upravičuje člen 36 Pogodbe.

3. Brez poseganja v dolžnosti spremljanja, ki jih uradnemu veterinarju nalaga zakonodaja Skupnosti, pristojni organ opravlja preglede na gospodarstvih, odobrenih sejmih in zbirnih centrih, v centrih ali organizacijah, da se prepriča, ali živali in proizvodi, namenjeni trgovanju, ustrezajo zahtevam Skupnosti, in izpolnjujejo predvsem pogoje iz odstavka 1(c) in (d) glede identifikacije.

Kadar obstaja utemeljen sum, da zahteve Skupnosti niso izpolnjene, pristojni organ izvede potrebne preglede, in če je sum potrjen, sprejme ustrezne ukrepe, ki lahko vključujejo izolacijo zadevnega gospodarstva, centra ali organizacije.

4. Komisija lahko po postopku iz člena 18 ali, kjer je to primerno, iz člena 19 sprejme podrobna pravila za izvajanje tega člena, predvsem ob upoštevanju zadevnih vrst.

Člen 4

1. Države članice porekla sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo:

- (a) da imetniki živine in proizvodov iz člena 1 izpolnjujejo zdravstvene ali zootehnične zahteve posameznih držav ali Skupnosti, na katere se nanaša ta direktiva, na vseh stopnjah proizvodnje in trženja;
- (b) živali in proizvodi iz Priloge A se pregledajo vsaj tako natančno z veterinarskega vidika, kot da bi bili namenjeni za nacionalni trg, razen če pravila Skupnosti ne predvidijo posebnih izjem;

(c) živali se prevažajo v ustreznih prevoznih sredstvih, ki izpolnjujejo higienska pravila.

2. Pristojni organ države članice porekla, ki je izdal spričevalo ali dokument, ki spremlja živali in proizvode, sporoči na datum njihove izdaje preko računalniškega sistema, predvidenega po členu 20, glavnemu pristojnemu organu namembne države članice in pristojnemu organu namembnega kraja, podatke, ki jih mora določiti Komisija v skladu s postopkom iz člena 18.

3. Države članice porekla sprejmejo ustrezne ukrepe, da kaznujejo vse kršitve veterinarske ali zootehnične zakonodaje fizičnih ali pravnih oseb, kadar se ugotovi, da so bila kršena pravila Skupnosti, predvsem kadar se ugotovi, da spričevala, dokumenti ali identifikacijske oznake ne ustrezajo dejanskemu statusu živali ali njihovim gospodarstvom porekla ali dejanskim lastnostim proizvodov.

POGLAVJE II

Pregledi ob prihodu v namembni kraj

Člen 5

1. Namembne države članice izvajajo naslednje inšpekcijske ukrepe:

(a) pristojni organ lahko v namembnih krajih živali in proizvodov z nediskriminatornimi veterinarskimi pregledi z ključnimi preskusi preveri, ali so bile izpolnjene zahteve iz člena 3; istočasno lahko odvzame tudi vzorce.

Pregledi se lahko izvajajo tudi med prevozom živali in proizvodov na njegovo ozemlje, kadar ima pristojni organ tranzitne države članice ali namembne države članice podatke, na podlagi katerih lahko posumi na obstoj kršitve;

(b) kadar so proizvodi iz člena 1, ki izvirajo v drugi državi namenjeni:

(i) na odobreni sejem ali zbirni center v smislu pravil Skupnosti, zadevni upravitelj odgovarja za sprejem živali, ki ne izpolnjujejo zahtev člena 3(1).

Pristojni organ mora preveriti na podlagi nediskriminatornih pregledov spričeval ali dokumentov, ki spremljajo živali, ali živali izpolnjujejo navedene zahteve;

(ii) v klavnico, ki je pod nadzorom uradnega veterinarja, mora slednji zagotoviti, predvsem na podlagi spričevala

ali spremni dokumenti, da gredo v zakol samo živali, ki izpolnjujejo zahteve člena 3(1).

Upravitelj klavnice je odgovoren za zakol živali, ki ne izpolnjujejo zahtev člena 3(1)(c) in (d);

(iii) k registriranemu trgovcu, ki razdeljuje pošiljke, ali v obrat, ki ni pod stalnim nadzorom, pristojni organ obravnava takšnega trgovca ali takšen obrat kot prejemnika živali in pri tem veljajo pogoji iz drugega pododstavka;

(iv) na gospodarstva, v centre ali organizacije, mora vsako žival ali skupino živali, tudi kadar se pošiljka med prevozom delno raztovori, spremljati v skladu s členom 3 izvirnik zdravstvenega spričevala ali spremni dokumenti, dokler ne prispe do prejemnika, ki je naveden v njih.

Prejemniki, na katere se nanašata točki (iii) in (iv) prvega pododstavka, morajo, preden se pošiljka razdeli ali naknadno trži, preveriti obstoj identifikacijske oznake, spričevala ali dokumentov iz člena 3(1)(c) in (d), obvestiti pristojni organ o vseh nepravilnostih ali odstopanjih in v slednjem primeru osamiti zadevne živali, dokler pristojni organ ne sprejme sklepa v zvezi z njimi.

Jamstva, ki jih morajo predložiti prejemniki iz točk (iii) in (iv) prvega pododstavka, se določijo po dogovoru s pristojnim organom, ki ga je treba podpisati ob predhodni registraciji v smislu člena 12. Pristojni organ izvaja naključne preglede, na podlagi katerih preverja skladnost s temi jamstvi.

Ta točka se smiselno uporablja za prejemnike proizvodov iz člena 1.

2. Vsi prejemniki, navedeni v spričevalu ali dokumentu, ki ga predvideva člen 3(1)(d):

(a) morajo na zahtevo pristojnega organa namembne države članice vnaprej napovedati prihod živali ali proizvodov iz druge države članice in predvsem značaj pošiljke in predvideni čas prihoda, če je to potrebno za izvajanje pregledov iz odstavka 1.

Rok za takšno napoved pa na splošno ni več kot en dan; kljub temu lahko države članice v izjemnih okoliščinah zahtevajo takšno napoved dva dni vnaprej.

Ta napoved se ne zahteva za registrirane konje, ki imajo identifikacijski dokument v smislu Direktive 90/427/EGS;

(b) za obdobje najmanj šestih mesecev, ki ga določi pristojni organ, morajo hraniti zdravstvena spričevala ali dokumente,

na katere se nanaša člen 3, da jih predložijo pristojnemu organu, če bi slednji to zahteval.

3. Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18 ali po potrebi iz člena 19.

Člen 6

1. Kadar pravila Skupnosti ali v primeru področij, ki še niso bila usklajena, nacionalne določbe, ki izpolnjujejo splošna pravila Pogodbe, zahtevajo, da se žive živali pošljejo v karanteno, se to običajno izvede na namembnem gospodarstvu.

2. Če je z veterinarskega vidika utemeljeno, se lahko uporabi karantenski center. Takšna postaja se obravnava kot namembni kraj pošiljke. Zadevna država članica uradno obvesti Komisijo o vzrokih, zaradi katerih je bil sprejet ta ukrep.

3. Obveznosti, ki se nanašajo na karanteno, in njena lokacija se določijo v veterinarskih zahtevah, na katere se nanaša drugi pododstavek člena 21.

Člen 7

1. Države članice zagotovijo, da se med pregledi, ki se izvajajo na krajih, kjer živali in proizvodi iz člena 1 lahko vstopijo iz tretje države na ozemlje Skupnosti, kakor so pristanišča, letališča in mejne veterinarske postaje s tretjimi državami, sprejmejo naslednji ukrepi:

- (a) pregledajo se spričevala ali dokumenti, ki spremljajo živali in proizvode;
- (b) kadar se živali in proizvodi uvažajo iz tretjih držav, jih je treba pod carinskim nadzorom poslati na mejne kontrolne točke, da se lahko opravijo veterinarski pregledi.

Živali in proizvodi iz Priloge A se lahko carinijo šele, ko ti pregledi pokažejo, da izpolnjujejo pravila Skupnosti;

- (c) za živali in proizvode iz Skupnosti veljajo kontrolna pravila iz člena 5.

2. Živali in proizvodi iz Priloge B in tisti, ki se uvažajo na podlagi nacionalnih standardov zdravstvenega varstva živali, morajo priti naravnost na ozemlje Skupnosti preko ene od mejnih veterinarskih postaj države članice, ki jih namerava uvoziti, in tam jih je treba pregledati v skladu z odstavkom 1(b).

Države članice, ki uvažajo iz tretjih držav na podlagi nacionalnih pravil o zdravstvenem varstvu živali obvestijo Komisijo in

druge države članice, predvsem tranzitne države članice, o obstoju takšnega uvoza in o zahtevah, ki jih postavijo za takšen uvoz.

Namembne države članice prepovedo živalim nadaljevanje poti s svojega ozemlja, dokler ne ostanejo tam toliko časa, kolikor določa ustrezna zakonodaja Skupnosti, in isto velja za proizvode, na katere se nanaša drugi pododstavek, razen če so namenjeni brez tranzita v drugo državo članico v okviru iste možnosti.

Do sprejetja pravil Skupnosti pa lahko te živali in proizvodi prispejo na ozemlje druge države članice, kakor je navedena v drugem pododstavku, če ta druga država članica na splošno in po potrebi tranzitna država članica vnaprej soglaša s kontrolnimi predpisi. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice v okviru Stalnega veterinarskega odbora, kdaj bodo izkoristile to odstopanje in o kakšnih kontrolnih predpisih so se dogovorile.

3. Od 1. januarja 1993 in z odstopanjem od odstavka 1 pa veljajo za vse živali in proizvode, ki se prevažajo z rednimi, direktnimi prevoznimi sredstvi, ki povezujejo dve geografski točki Skupnosti, kontrolna pravila, ki so določena v členu 5.

Člen 8

1. Če pristojni organi države članice med pregledom, ki se izvaja v namembnem kraju pošiljke, ali med prevozom, ugotovijo:

- (a) navzočnost povzročiteljev bolezni iz Direktive 82/894/EGS ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 90/134/EGS ⁽²⁾, zoonoze ali bolezni ali katerega koli vzroka, ki lahko resno ogrozi zdravje živali ali človeka, ali da prihajajo proizvodi iz regije, ki je okužena z živalsko kužno boleznijo, odredijo za žival ali pošiljko živali karanteno v najbližjem karantenskem centru ali zakol in/ali uničenje.

Stroške, povezane z ukrepi iz prvega pododstavka, krije pošiljatelj ali njegov zastopnik ali oseba, odgovorna za proizvode ali živali.

Pristojni organi namembne države članice z najustreznejšimi sredstvi nemudoma pisno uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o svojih ugotovitvah, sprejetih odločitvah in razlogih za takšne odločitve.

Lahko se uporabijo ukrepi zaščite iz člena 10.

⁽¹⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 58.

⁽²⁾ UL L 76, 22.3.1990, str. 23.

V primerih, ki jih pravila Skupnosti ne predvidevajo, lahko Komisija na zahtevo države članice in v skladu s postopkom iz člena 17 sprejme vse potrebne ukrepe, da se zagotovi usklajeno delovanje držav članic;

(b) da živali in proizvodi brez poseganja v točko (a) ne izpolnjujejo pogojev iz Direktiv Skupnosti ali pogojev nacionalnih pravil o zdravstvenem varstvu živali v primerih, ko država članica dobi jamstva v skladu s členom 9 Direktive 64/432/EGS ali v skladu z enakovrednimi pravili Skupnosti, ki so bila ali še bodo sprejeta, lahko, če skrb za javno zdravje in zdravstveno varstvo živali to dovoljuje, dajo pošiljatelju ali njegovemu zastopniku na izbiro:

— da ima v primeru navzočnosti ostankov, živali in proizvode pod kontrolo, dokler ne izpolnjujejo pravil, in da v primeru neizpolnjevanja teh pravil izvede ukrepe, predvidene v zakonodaji Skupnosti,

— zakol živali ali uničenje proizvodov,

— da živali ali pošiljke vrne z dovoljenjem pristojnega organa države članice porekla in da predhodno obvesti eno ali več tranzitnih držav članic.

Če pa spričevalo ali dokumenti vsebujejo nepravilnosti, se mora lastniku ali njegovemu zastopniku določiti rok za odpravo teh nepravilnosti, preden se izkoristi ta zadnja možnost.

2. V skladu s postopkom iz člena 18 Komisija sestavi seznam bolezni iz odstavka 1 in podrobna pravila za uporabo tega člena.

Člen 9

1. V primerih iz člena 8 pristojni organ namembne države članice nemudoma stopi v stik s pristojnimi organi države članice porekla. Slednji organ sprejme vse ustrezne ukrepe in obvesti pristojni organ prve države članice o vrsti opravljenih pregledov, sprejetih odločitvah in razlogih zanje.

Če se pristojni organ namembne države članice boji, da so takšni ukrepi neustrezni, pristojna organa obeh držav članic skupaj poiščeta načine in sredstva za izboljšanje stanja; po potrebi opravita pregled na kraju samem.

Kadar pregledi iz člena 8 kažejo na ponavljajoče se nepravilnosti, pristojni organ namembne države članice obvesti Komisijo in pristojne organe drugih držav članic.

Komisija lahko na zahtevo pristojnega organa namembne države članice ali na lastno pobudo in ob upoštevanju značaja ugotovljenih kršitev:

— v sodelovanju z nacionalnimi pristojnimi organi pošlje v zadevni kraj inšpektorje,

— pooblasti uradnega veterinarja, katerega ime je na seznamu, ki ga mora sestaviti Komisija na predlog držav članic, in ki je sprejemljiv za vse vpletene strani, da preveri dejstva na kraju samem,

— zahteva od pristojnega organa, da okrepi preglede na gospodarstvu, v centru, organizaciji, odobrenem sejmu ali zbirnem centru ali v regiji porekla.

O svojih ugotovitvah obvesti države članice.

Do ugotovitev Komisije mora država članica porekla na zahtevo namembne države članice okrepiti preglede živali in proizvodov, ki prihajajo z zadevnega gospodarstva, centra, organizacije, odobrenega sejma ali zbirnega centra ali regije, in v primeru resnih razlogov, ki vplivajo na javno zdravstvo ali zdravstveno varstvo živali, začasno preklicke izdajanje vseh spričeval ali transportnih dokumentov.

Namembna država članica lahko sama okrepi preglede živali, ki prihajajo z istega gospodarstva, centra, organizacije, odobrenega sejma ali zbirnega centra ali regije.

Na zahtevo ene od obeh vpletenih držav članic — kadar strokovno mnenje potrdi obstoj nepravilnosti — mora Komisija v skladu s postopkom iz člena 17 sprejeti vse ustrezne ukrepe, med katere lahko sodi tudi ta, ki državam članicam omogoča, da začasno prepovejo vnos živali in proizvodov s tega gospodarstva, centra, organizacije, odobrenega sejma ali zbirnega centra ali regije na svoje ozemlje. Te ukrepe je treba čim prej potrditi ali pregledati v skladu s postopkom iz člena 17.

2. Razen v primerih iz četrtega pododstavka ta direktiva ne vpliva na pravice do pritožbe, ki obstajajo po zakonih, veljavnih v državah članicah, proti odločitvam pristojnih organov.

Odločitve pristojnega organa namembne države in razlogi za takšne odločitve se sporočijo pošiljatelju ali njegovemu zastopniku in pristojnemu organu države članice porekla.

Če pošiljatelj ali njegov zastopnik tako zahtevata, se jima navedene odločitve in razlogi zanje pošljejo v pisni obliki z

vsemipodatki o pravicah do pritožbe, ki jih daje zakonodaja, veljavna v namembni državi članici, ter o postopku in ustreznih rokih.

V primeru spora lahko zadevni stranki, če se s tem strinjata, v roku, ki traja največ en mesec, predložita spor v oceno strokovnjaku, katerega ime je na seznamu strokovnjakov Skupnosti, ki ga mora sestaviti Komisija; stroške posvetovanja pri strokovnjaku krije Skupnost.

Ti strokovnjaki dajo svoja mnenja najpozneje v 72 urah ali po prejemu rezultatov analiz. Stranki se strinjata z mnenjem strokovnjaka ob upoštevanju veterinarske zakonodaje Skupnosti.

3. Stroške vračanja pošiljke, zadržanja ali izolacije živali ali po potrebi zakola ali uničenja krije pošiljatelj, njegov zastopnik ali oseba, ki je odgovorna za te živali ali proizvode.

4. Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18 ali po potrebi iz člena 19.

POGLAVJE III

Skupne določbe

Člen 10

1. Vsaka država članica nemudoma uradno obvesti druge države članice in Komisijo o vsakem izbruhu na svojem ozemlju, poleg izbruha bolezni, na katere se nanaša Direktiva 82/894/EGS, vseh zoonoz, bolezni ali drugih vzrokih, ki lahko pomenijo večjo nevarnost za javno zdravje in zdravstveno varstvo živali.

Država članica porekla začne nemudoma izvajati kontrolne in previdnostne ukrepe, ki jih predvidevajo pravila Skupnosti, predvsem določanje varovalnih pasov, ki jih predvidevajo ta pravila, ali sprejme vse druge ukrepe, ki se ji zdijo ustrezni.

Namembna država članica ali tranzitna država članica, ki je med pregledom iz člena 5, odkrila obstoj ene ali več bolezni ali vzrokov, na katere se nanaša prvi pododstavek, lahko po potrebi sprejme previdnostne ukrepe, ki jih predvidevajo pravila Skupnosti, vključno s karanteno živali.

Do ukrepov, ki jih je treba sprejeti v skladu z odstavkom 4, lahko namembna država članica, če se pojavijo tehtni vzroki, ki vplivajo na javno zdravje in zdravstveno varstvo živali, sprejme vmesne ukrepe zaščite v zvezi z zadevnimi gospodarstvi, centri ali organizacijami ali v primeru živalske kužne bolezni v zvezi z varovalnim pasom, ki ga predvidevajo pravila Skupnosti.

O ukrepih, ki jih sprejmejo države članice, se nemudoma uradno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. Na zahtevo države članice, na katero se nanaša prvi pododstavek odstavka 1, ali na pobudo Komisije, se lahko eden ali več predstavnikov Komisije odpravi na zadevni kraj in v sodelovanju s pristojnimi organi prouči, kakšni ukrepi so bili sprejeti, ter poda svoje mnenje o teh ukrepih.

3. Če Komisija ni bila obveščena o sprejetih ukrepih, ali če meni, da so sprejeti ukrepi neustrezni, lahko v sodelovanju z zadevno državo članico in do zasedanja Stalnega veterinarskega odbora sprejme vmesne ukrepe zaščite v zvezi z živalmi ali proizvodi z območja, ki ga je prizadela živalska kužna bolezen, ali z danega gospodarstva, centra ali organizacije. Ti ukrepi se čim prej predložijo Stalnemu veterinarskemu odboru, da jih ta odobri, spremeni ali prekliče v skladu s postopkom iz člena 17.

4. Komisija v vseh primerih ob prvi priložnosti preveri stanje v Stalnem veterinarskem odboru. V skladu s postopkom iz člena 17 sprejme vse potrebne ukrepe za živali in proizvode iz člena 1 in, če okoliščine tako zahtevajo, za proizvode, pridobljene iz teh živali. Komisija spremlja okoliščine in po istem postopku spremeni ali prekliče sprejete odločitve, odvisno od razvoja danih okoliščin.

5. V skladu s postopkom iz člena 18 se določijo podrobna pravila za izvajanje tega člena in predvsem seznam zoonoz ali vzrokov, ki lahko predstavljajo večje tveganje za zdravje ljudi.

Člen 11

Vsaka država članica in Komisija imenuje oddelek oziroma oddelke za veterino, odgovorne za opravljanje veterinarskih pregledov in za sodelovanje z inšpekcijskimi oddelki drugih držav članic.

Člen 12

Države članice zagotovijo, da velja za vse trgovce, ki se ukvarjajo s trgovino z živalmi in/ali proizvodi iz člena 1 med državami članicami Evropske skupnosti naslednje:

- (a) na zahtevo pristojnega organa se morajo najprej registrirati v uradni register;
- (b) hraniti morajo evidenco dostav in za pošiljatelje, na katere se nanaša člen 5(1)(b)(iii), evidenco naslednjih namembnih krajev živali in proizvodov.

Navedena evidenca se hrani za obdobje, ki ga mora določiti pristojni nacionalni organ, da se jo na zahtevo lahko predloži pristojnemu organu.

Člen 13

Države članice zagotovijo tudi, da lahko uslužbenci njihovih oddelkov za veterino, po potrebi v sodelovanju z uslužbenci drugih za ta namen pooblaščenih oddelkov, izvajajo predvsem naslednje:

- inšpekcije gospodarstev, objektov, prevoznih sredstev in postopkov, ki se uporabljajo za označevanje in identifikacijo živali,
- v zvezi s proizvodi iz Priloge A preverjajo, ali osebje izpolnjuje zahteve iz besedil, na katera se nanaša navedena priloga,
- jemljejo vzorce:
 - (i) živali, ki so tam zaradi prodaje, dajanja na trg ali zaradi prevoza;
 - (ii) proizvodov, ki so tam zaradi skladiščenja ali prodaje, dajanja na trg ali zaradi prevoza,
- pregledujejo dokumente ali računalniško gradivo, ki je bistvenega pomena za preglede, opravljene poleg ukrepov, sprejetih v skladu s to direktivo.

Države članice morajo zahtevati, da gospodarstva, centri ali organizacije, ki se pregledujejo, ponudijo vse potrebno sodelovanje za izvajanje prej opredeljenih nalog.

Člen 14

1. Direktiva 64/432/EGS ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/662/EGS ⁽²⁾, se spremeni:

(a) Člen 6 se nadomesti z:

„Člen 6

Živali za zakol, ki so bile ob prihodu v namembno državo prepeljane v klavnico bodisi naravnost ali preko odobrenega sejma ali zbirnega centra, je treba tam čim prej zaklati, v skladu z zahtevami zdravstvenega varstva živali.

Živali za zakol, ki so bile ob prihodu v namembno državo prepeljane na sejem, ki meji na klavnico, katerega pravila določajo, da se vse živali, predvsem po končanem sejmu,

lahko odpeljejo samo v klavnico, ki jo je v ta namen odobril osrednji pristojni organ, je treba zaklati v klavnici najpozneje pet dni po njihovem prihodu na sejem.

Pristojni organ namembne države lahko z vidika skrbi za zdravstveno varstvo živali imenuje klavnico, v katero je treba poslati te živali.“

(b) Člen 7(3) in prvi pododstavek člena 8(2) se črtata.

(c) Člena 9 in 10 se nadomestita z:

„Člen 9

1. Država članica, ki ima nacionalni program kontrol ene od nalezljivih bolezní, ki niso navedene v Prilogi E, za vse svoje ozemlje ali del ozemlja, lahko predloži navedeni program Komisiji in pojasni predvsem:

- razširjenost bolezní v državi članici,
- razloge za program ob upoštevanju pomembnosti bolezní in verjetne prednosti programa glede na njegove stroške,
- zemljepisno območje, kjer se bo program izvajal,
- statusne kategorije, ki bodo veljale za vzrejne ustanove, standarde, ki jih je treba doseči v vsaki kategoriji, in postopke testiranja, ki se bodo uporabljali,
- postopke spremljanja programa,
- ukrepanje, ki bo potrebno, če iz kakršnega koli razloga vzrejna ustanova izgubi svoj status,
- ukrepe, ki bodo sprejeti, če bodo rezultati testov, opravljenih v skladu z določbami programa, pozitivni.

2. Komisija preuči programe, ki jih predložijo države članice. Programi, na katere se nanaša odstavek 1, se lahko odobrijo v skladu s kriteriji iz odstavka 1 po postopku iz člena 12. V skladu z istim postopkom se istočasno ali vsaj tri mesece po odobritvi programov določijo dodatna jamstva, splošna ali omejena, ki bi se lahko zahtevala v trgovini med državami članicami Evropske skupnosti. Takšna jamstva ne smejo presepati jamstev, ki jih država članica uporablja na državni ravni.

3. Programe, ki jih predložijo države članice, je mogoče spreminjati ali dopolnjevati v skladu s postopkom iz člena 12. Spremembe ali dopolnitve programov, ki so bile že odobrene, ali jamstva, ki so bila opredeljena v skladu z odstavkom 2, se lahko odobrijo po enakem postopku.

Člen 10

1. Če država članica meni, da je na njenem ozemlju ali delu njenega ozemlja ena od bolezní, za katero je dovezetno govedo, izkoreninjena, predloži Komisiji ustrezno dokumentacijo, ki navaja predvsem:

⁽¹⁾ UL 121, 29.7.1964, str. 2012/64.

⁽²⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.

- vrsto bolezni in zgodovino njenega pojavljanja na njenem ozemlju,
- rezultate testiranj nadzora na podlagi seroloških, mikrobioloških ali patoloških ali epidemioloških preiskav in na podlagi dejstva, da je bolezen po zakonu treba prijaviti pristojnim organom,
- obdobje, v katerem je potekal nadzor,
- če je primerno, obdobje, v katerem je bilo cepljenje proti bolezni prepovedano, in zemljepisno območje, ki ga je prepoved zadevala,
- režime preverjanja odsotnosti bolezni.

2. Komisija prouči dokumentacijo, ki jo predložijo države članice. Dodatna jamstva, splošna ali specifična, ki se lahko zahtevajo v trgovini med državami članicami Evropske skupnosti, se lahko opredelijo v skladu s postopkom iz člena 12. Takšna jamstva ne smejo presežati tistih, ki jih država članica uporablja na svojem ozemlju. Če je obrazložitevna izjava predložena pred 1. julijem 1991, se odločitve o dodatnih jamstvih sprejmejo pred 1. januarjem 1992.

3. Zadevna država članica obvesti Komisijo o vseh spremembah podatkov iz odstavka 1, ki se nanašajo na bolezen. Jamstva, opredeljena po odstavku 2, se z vidika takšnega obvestila spremenijo ali prekličijo v skladu s postopkom iz člena 12.“

2. Pododstavki 2 do 5 člena 5(2) in člena 7 in 15 Direktive 88/407/EGS ⁽¹⁾ se črtajo.

3. Pododstavki 2 do 4 člena 5(2) in člen 14 Direktive 89/556/EGS ⁽²⁾ se črtajo.

4. V peti vrstici prvega pododstavka člena 13 Direktive 72/462/EGS ⁽³⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/227/EGS ⁽⁴⁾, se „tri“ nadomesti s „pet“.

Člen 15

1. Direktivama 64/432/EGS in 89/556/EGS se doda naslednji člen:

„Člen 14

Pravila iz Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se izvajajo

v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi zaradi vzpostavitve notranjega trga (*), se uporabljajo predvsem za preglede v državi porekla, organizacijo in nadaljnje ukrepanje po pregledih, ki jih mora opraviti namembna država članica, in za ukrepe zaščite, ki jih je treba izvesti.

(*) UL L 224, 18.8.1990, str. 29.“

2. Direktivi 88/407/EGS se doda naslednji člen:

„Člen 15

Pravila iz Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi zaradi vzpostavitve notranjega trga (*), se uporabljajo predvsem za preglede v državi porekla, organizacijo in nadaljnje ukrepanje po pregledih, ki jih mora opraviti namembna država članica, in za ukrepe zaščite, ki jih je treba izvesti.

(*) UL L 224, 18.8.1990, str. 29.“

3. Člen 9 Direktive 90/426/EGS se nadomesti z:

„Člen 9

Pravila iz Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi zaradi vzpostavitve notranjega trga (*), se uporabljajo predvsem za preglede v državi porekla, organizacijo in nadaljnje ukrepanje po pregledih, ki jih mora opraviti namembna država članica, in za ukrepe zaščite, ki jih je treba izvesti.

(*) UL L 224, 18.8.1990, str. 29.“

Člen 16

Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 18 spremeni seznam bolezni iz Priloge C.

Člen 17

Pri sklicevanju na postopek iz tega člena Stalni veterinarski odbor, ustanovljen s Sklepom 68/361/EGS ⁽¹⁾, odloča v skladu s pravili, ki jih določa člen 17 Direktive 89/662/EGS.

Člen 18

Pri sklicevanju na postopek iz tega člena Stalni veterinarski odbor odloča v skladu s členom 18 Direktive 89/662/EGS.

⁽¹⁾ UL L 134, 22.7.1988, str. 10.

⁽²⁾ UL L 302, 19.10.1989, str. 1.

⁽³⁾ UL L 302, 31.12.1972, str. 28.

⁽⁴⁾ UL L 93, 6.4.1989, str. 25.

⁽⁵⁾ UL L 255, 18.10.1968, str. 23.

Člen 19

Pri sklicevanju na postopek iz tega člena Stalni zootehnični odbor, ustanovljen s Sklepom 77/505/EGS ⁽¹⁾, odloča v skladu s pravili, ki jih določa člen 11 Direktive 88/661/EGS ⁽²⁾.

POGLAVJE IV

Končne in prehodne določbe

Člen 20

1. Komisija uvede v skladu s postopkom iz člena 18 računalniški sistem, ki povezuje veterinarske organe, predvsem zaradi lažje izmenjave informacij med pristojnimi organi območij, kjer je bilo izdano zdravstveno spričevalo ali spremni dokument za živali ali proizvode živalskega izvora, in pristojnimi organi namembne države članice.

2. Postopki za finančni prispevek Skupnosti, ki jih določa člen 37 Odločbe 90/424/EGS in so potrebni za izvajanje tega programa, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 42 navedene odločbe.

3. V skladu s postopkom iz člena 18 Komisija sprejme postopek za izvajanje tega člena in predvsem ustrezne standarde za izmenjavo podatkov in pravila za varstvo izmenjanih podatkov.

Člen 21

Do sprejetja pravil Skupnosti in brez vpliva na ohranitev nacionalnih pravil za označevanje serij veljajo za trgovino z živalmi in proizvodi iz Priloge B do 31. decembra 1992 kontrolna pravila iz te direktive, predvsem tista iz drugega dela stavka v členu 3(1)(a).

Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice pred datumom iz člena 22 o pogojih in postopkih, ki se trenutno uporabljajo za vnos živali in proizvodov iz prvega odstavka na njihovo ozemlje, vključno s pravili o identifikaciji.

V skladu s postopkom iz člena 17 Komisija določi ukrepe, ki so potrebni za računalniško obdelavo obvestil o pogojih iz drugega pododstavka.

Kontrolna pravila za živali in proizvode iz Priloge A se razširijo na živali in proizvode živalskega porekla, ki še niso zajeti v tej prilogi, ko se sprejmejo usklajena pravila, ki urejajo trgovino z njimi. Svet

pred 1. januarjem 1992 odloči, da se v področje veljavnosti Direktive 89/662/EGS in te direktive dne 31. decembra 1992 vključijo živali in proizvodi živalskega izvora, ki jih navedeni direktivi ne zajemata.

Člen 22

1. Države članice predložijo Komisiji pred 1. oktobrom 1991 program, ki določa nacionalne ukrepe, ki jih nameravajo sprejeti, da se dosežejo načrtovani cilji te direktive, predvsem pogostost pregledov.

2. Komisija prouči programe, ki jih predložijo države članice v skladu z odstavkom 1.

3. Vsako leto in prvič leta 1992 Komisija naslovi na države članice priporočilo o programu pregledov za prihodnje leto; Stalni veterinarski odbor že vnaprej poda svoje mnenje o tem priporočilu. To priporočilo je lahko predmet poznejših prilagoditev.

Člen 23

1. Svet, ki na predlog Komisije odloča s kvalificirano večino, odloča pred 1. januarjem 1991 o pravilih in splošnih načelih, ki veljajo za preglede, kakršni se morajo izvajati v tretjih državah, in za preglede uvoza iz tretjih držav živali in proizvodov, ki jih zajema ta direktiva. Na enak način se pred navedenim datumom določijo mesta pregledov na zunanjih mejah, skupaj s pogoji, ki jih morajo ta mesta izpolnjevati.

2. Svet pregleda določbe te direktive in predvsem določbe člena 10 in člena 5(2)(a) pred 1. januarjem 1993 na podlagi poročila Komisije o pridobljenih izkušnjah, ki so mu priloženi ustrezni predlogi, o katerih odloča s kvalificirano večino.

Člen 24

Do 31. decembra 1992 ali najpozneje 12 mesecev po datumu, ko se morajo države članice uskladiti z Direktivo 90/423/EGS, in da se omogoči postopno izvajanje kontrolnih predpisov, ki jih določa ta direktiva, države članice lahko z odstopanjem od člena 5(1):

— ohranijo preglede dokumentov med prevozom živali in proizvodov iz Priloge A in B, da se prepričajo, ali so izpolnjene posebne zahteve, ki jih določajo pravila Skupnosti,

— izvajajo preglede dokumentov med prevozom za živali in proizvode, uvožene iz tretjih držav, ki so namenjeni zanje.

⁽¹⁾ UL L 206, 12.8.1977, str. 11.

⁽²⁾ UL L 382, 31.12.1988, str. 16.

Člen 25

Pred 1. oktobrom 1992 Svet, ki na predlog Komisije odloča s kvalificirano večino, določi predpise, ki veljajo ob poteku prehodnih določb iz člena 24.

Člen 26

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev:

- (i) člena 10 te direktive in člena 9 Direktive 89/662/EGS, dva meseca po uradni objavi te direktive;
- (ii) drugih določb te direktive, na datum, ki ga je treba določiti, ko se sprejme odločitev, ki jo je treba sprejeti pred 31. decembrom 1990, vendar najpozneje 31. decembra 1991.

Helenska republika pa ima na razpolago dodatno leto, v katerem se mora uskladiti s temi drugimi določbami.

Člen 27

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 26. junija 1990

Za Svet

Predsednik

M. O'KENNEDY

PRILOGA A

I. VETERINARSKA ZAKONODAJA

Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči med državami članicami Evropske skupnosti.

UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64.

Direktiva Sveta 88/407/EGS z dne 14. junija 1988 o zahtevah zdravstvenega varstva živali, ki se uporabljajo v trgovini znotraj Skupnosti z globoko zamrznjenim semenom domačega goveda in njegovem uvozu.

UL L 194, 22.7.1988, str. 10.

Direktiva Sveta 89/556/EGS z dne 25. septembra 1989 o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki urejajo trgovino znotraj Skupnosti z zarodki domačega goveda in njihov uvoz iz tretjih držav.

UL L 302, 19.10.1989, str. 1.

Direktiva Sveta 90/426/EGS z dne 26. junija 1990 o pogojih zdravstvenega varstva živali za premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav ⁽¹⁾.

UL L 224, 18.8.1990, str. 42.

Direktiva Sveta 90/429/EGS z dne 26. junija 1990 o zahtevah zdravstvenega varstva živali, ki se uporabljajo v trgovini znotraj Skupnosti s semenom prašičev in njegovem uvozu.

UL L 224, 18.8.1990, str. 62.

II. ZOOTEHNIČNA ZAKONODAJA

Direktiva Sveta 77/504/EGS z dne 25. julija 1977 o čistopasemskih plemenskih živalih vrste govedo.

UL L 206, 12.8.1977, str. 8.

Direktiva Sveta 88/661/EGS z dne 19. decembra 1988 o zootehničnih standardih, ki se uporabljajo za plemenske prašiče.

UL L 382, 31.12.1988, str. 36.

Direktiva Sveta 89/361/EGS z dne 30. maja 1989 o čistopasemskih plemenskih ovcah in kozah.

UL L 153, 8.6.1989, str. 30.

Direktiva Sveta 90/427/EGS z dne 26. junija 1990 o zootehničnih in genealoških pogojih, ki urejajo trgovino znotraj Skupnosti s kopitarji.

UL L 224, 18.8.1990, str. 55.

⁽¹⁾ Od 1. januarja 1992.

PRILOGA B

**ŽIVALI IN PROIZVODI, ZA KATERE USKLADITEV NE VELJA, Vendar ZA TRGOVINO Z NJIMI
VELJAJO PREGLEDI IZ TE DIREKTIVE****A. Žive živali naslednjih vrst**

- ovce in koze
- živa perutnina
- domači kunci

B. Proizvodi

- odpadki (patogeni)
 - valilna jajca
-

PRILOGA C

SEZNAM KUŽNIH BOLEZNI ŽIVALI, ZA KATERE JE POTREBNO NUJNO UKREPANJE, Z UVEDBO ZAPOR OBMOČIJ (DRŽAVE ČLANICE, REGIJE ALI OBMOČJA)

- slinavka in parkljevka (FMD)
 - klasična prašičja kuga (CSF)
 - afriška prašičja kuga (ASF)
 - prašičja vezikularna bolezen (SVD)
 - atipična kokošja kuga (ND)
 - goveja kuga
 - kuga drobnice (PPR)
 - vezikularni stomatitis (VS)
 - bolezen modrikastega jezika
 - afriška konjska kuga (AHS)
 - virusni encefalomyelitis kopitarjev
 - nalezljiva ohromelost prašičev
 - kokošja influenza
 - osepnice ovac in koz
 - vozličasti dermatitis
 - mrzlica doline Rift
 - pljučna kuga govedi
-